

Drs. Leo Verhoef (1947), registeraccountant, was tot aan 1995 werkzaam als accountant, achtereenvolgens bij Van Dien+Co (opgegaan in PricewaterhouseCoopers) en vanaf 1989 bij VB Accountants (opgegaan in Deloitte), het vroegere Verificatiebureau der Nederlandse Gemeenten. Hij heeft als accountant, maar ook als bestuurder van verschillende organisaties, grote ervaring opgedaan zowel bij het bedrijfsleven alsook bij overheid en non-profitorganisaties.

Bijzonder was het om in 1987 als lid van de Raad van Toezicht van de plaatselijke Rabobank tegen een omvangrijke boekhoudfraude bij de Rabobank-organisatie aan te lopen. Deze ontdekking nam niemand hem in dank af. Ook niet De Nederlandsche Bank (waar Van Dien+Co, de werkgever van Leo Verhoef, de accountant was). .. [\(meer hierover\)](#) .. De Rabobank en De Nederlandsche Bank waren gepikeerd en Van Dien+Co schopte Leo Verhoef er "dus" uit.

Toezichthouders die hun werk goed doen, zijn in Nederland niet welkom.

Aldus trad Leo Verhoef op 1 januari 1989 in dienst bij VB Accountants. Op dat moment waren vrijwel alle Nederlandse gemeenten en provincies cliënt bij VB Accountants. Leo Verhoef bleek in dienst te zijn getreden bij een accountantskantoor waar kwaliteit en kwaliteitszorg ver onder elke professionele norm zaten, m.n. ook die van de eigen beroepsorganisatie (NIVRA). Wat een accountantscontrole van een jaarrekening inhield, was er volstrekt onbekend. Dit uitte zich in het doorlopend van goedkeurende accountantsverklaringen voorzien van jaarrekeningen van gemeenten en provincies, maar ook van andere organisaties, die volstrekt niet voldeden aan de daaraan te stellen eisen, i.c. een volstrekt misleidend beeld gaven van de financiële positie en van de opbrengsten en de kosten en het saldo daarvan. (Boekhoudfraude *avant la lettre*, bovendien bij de overheid zelf, op een schaal waarbij bijvoorbeeld de boekhoudfraude bij Ahold volledig verbleekt.) Leo Verhoef heeft ruim 5 jaar lang geprobeerd de misstand aan de orde te stellen en verbetering te krijgen. In 1994 werd hij door de kantonrechter ontslagen ("U hoort wat uw werkgever zegt: "U bent lastig"), "uiteraard" zonder een noemenswaardige ontslagvergoeding. Het toenmalige GAK kende hem per gratie een ww-uitkering toe, wèl met de hoogste strafkorting die te bedenken viel ("U bent verwijtbaar

werkloos").

Accountants die hun werk goed doen, zijn in Nederland niet welkom.

Sindsdien is Leo Verhoef bezig de misstand van de enorme boekhoudfraude bij gemeenten en provincies en hoe accountants die hun controlewerk goed doen, behandeld worden, zichtbaar te maken.

Vanaf 1995 was hij regelmatig werkzaam als interimmanager bij overheids- en gezondheidszorgorganisaties en andere non-profitorganisaties. Totdat "men" erachter kwam waar Leo Verhoef mee bezig was; voortaan was hij als *klokkenluider* overal *persona non grata*.

Uiteraard "mocht" hij daarna als ordentelijke klokkenluider een bijstandsuitkering ontvangen. Dat is blijkbaar de beloning van de maatschappij voor controleurs en toezichthouders die hun werk goed doen in Nederland.

Leo Verhoef adviseert en traint gemeenteraadsleden en statenleden in het omgaan met gemeentelijke en provinciale begrotingen en jaarrekeningen. Al dan niet op verzoek van bijvoorbeeld raads- en statenleden onderzoekt hij jaarrekeningen en begrotingen van gemeenten en provincies.

Bron: leoverhoef.nl